

افشای جزئیاتی از شیوه عضوگیری داعش در ترکیه

پایگاه تحلیلی المانیتور، موضوع شیوه‌های عضوگیری گروه تروریستی داعش در ترکیه را مورد توجه قرار داده و می‌نویسد برخی خانواده‌های نگران ترک که در تلاش برای اطلاع یافتن از سرنوشت فرزندانشان بودند، به مقامات ترکیه کمک کرده‌اند تا هویت یکی از اصلی‌ترین عوامل عضوگیری داعش در این کشور را شناسایی کنند. تروریست‌های انتحاری که طی ماه‌های اخیر اقدام به انجام حملاتی در ترکیه کرده‌اند، در دو موضوع بایکدیگر اشتراک داشته‌اند: همگی اهل استان آدیامان در جنوب شرقی ترکیه بوده‌اند و همچنین همه آن‌ها در یکی از شاخه‌های داعش با عنوان «دوکوماجیلار» عضویت داشته‌اند. نام این گروه، از نام خانوادگی مصطفی دوکوماچی گرفته شده که مسئول عضوگیری داعش در ترکیه است. اعضای این گروه، پیشتر به نام «آدیامانیست‌ها» شناخته می‌شدند. تخمین‌ها حاکی از آن است که دوکوماچی تاکنون حدود ۴۰۰ نفر را از استان آدیامان به عضویت داعش درآورده است. حدود ۶۰ نفر از این افراد، برای انجام حملات انتحاری آموزش دیده‌اند. سرویس‌های اطلاعاتی ۲۱ نفر از آن‌ها را شناسایی و عکس ۱۹ تن را منتشر کرده‌اند. گمان می‌رود برخی از آن‌ها هنوز در خاک ترکیه باشند. معمولاً نخستین توقفگاه برای کسانی که از ترکیه به عضویت داعش درمی‌آیند، رقه سوریه است؛ یعنی جایی که دوکوماچی در آنجا زندگی می‌کند. آن‌ها پیش از بازگشت به ترکیه، آموزش عملیات انتحاری می‌بینند. آن‌ها به این دلیل انتخاب می‌شوند که کشور را می‌شناسند و می‌توانند به آسانی نقل مکان کنند. آن دسته از شهروندان ترکیه که به داعش می‌پیوندند، معمولاً از طریق غازانتپ به سوریه می‌روند. پیشتر، مقصد آن‌ها در سوریه، تل ابیض بود، اما پس از تصرف این شهر به دست کردها، رقه به عنوان مقصد آن‌ها انتخاب شده است.

انتفاضه «مردم»

چگونه فتح و حماس از مقاومت مردمی جا ماندند؟

دور جدید مقاومت مردم فلسطین در مقابل تجاوزگری صهیونیست‌ها که از چند هفته پیش آغاز شده و با عنوان «انتفاضه سوم» از آن یاد می‌شود، همچنان در شهرهای مختلف فلسطینی ادامه دارد و رژیم اسرائیل از یافتن راهکاری مشخص برای مقابله با بحرانی که از این ناحیه دامنگیرش شده، بازمانده است. اما یکی از بحث‌هایی که در موضوع انتفاضه سوم کمتر مورد توجه قرار گرفته، ریشه‌ها و عوامل شکل دهنده این حرکت جدید است. پایگاه تحلیلی «المانیتور» در مطلبی به همین موضوع پرداخته و چنین استدلال می‌کند که بر خلاف دو انتفاضه قبلی، این خود جوانان فلسطینی هستند که در خیابان‌ها، جنبش مقاومت را هدایت کرده و در مقابل صهیونیست‌ها ایستاده‌اند؛ در حالی که سازمان‌ها و جنبش‌های اصلی فلسطینی، همچون فتح و حماس، از هماهنگ شدن با این جریان بازمانده و عملاً از جوانان عقب مانده‌اند.

نویسنده این مطلب اشاره می‌کند که در زمان آغاز درگیری‌ها در سرزمین‌های فلسطینی، با چندتن از مقامات امنیتی تشکیلات خودگردان گفت‌وگو کرده و همه این افراد مدعی بوده‌اند که مردم فلسطین از درگیری خسته‌اند و به همین دلیل، امکانی برای شکل‌گیری انتفاضه سوم وجود ندارد. یکی از این افراد حتی چنین اظهار داشته که اگر محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطینی خواستار انتفاضه نباشد، انتفاضه‌ای در کار نخواهد بود و در صورتی هم که مردم با عباس هم‌نظر نباشند، دستگاه‌های امنیتی همه چیز را تحت کنترل دارند و جلوی وقایع ناخواسته را خواهند گرفت.

اما اکنون، پس از سه هفته درگیری خونبار میان فلسطینی‌ها و نظامیان صهیونیست، آشکار شده که مردم فلسطین، دیدگاهی متفاوت با تشکیلات خودگردان داشته و خود را به خواسته‌های محمود عباس پایبند نمی‌دانند. در حقیقت، بر خلاف انتفاضه دوم، در کرانه باختری تظاهرات‌های گسترده انجام نمی‌گیرد؛ بلکه مجموعه‌ای از درگیری‌های محدود میان فلسطینی‌ها و نیروهای نظامی رژیم اسرائیل رخ می‌دهد. با این وجود، تعداد حملات با چاقو و همچنین حملات خودرویی صورت گرفته علیه

صهیونیست‌ها تنها در ماه گذشته با کل دوره انتفاضه دوم - که مورد حمایت سازمان‌های فلسطینی بود - برابری می‌کند. بیشتر سازمان‌دهندگان این حملات، اهل بیت المقدس شرقی هستند، اما اقدامات آن‌ها، به انگیزه‌های برای جوانان کرانه باختری نیز تبدیل شده است. در نتیجه، شمار این گونه عملیات‌ها طی روزهای اخیر افزایش یافته است. با وجود اطمینان مقامات امنیتی تشکیلات خودگردان درباره میزان کنترل خود، اکنون مشخص شده که این مقامات نه تنها در ارزیابی‌های خود اشتباه کرده‌اند، بلکه درباره اینکه مردم فلسطین به دیدگاه عباس اهمیت می‌دهند نیز دچار اشتباه بوده‌اند. این مقامات حتی در بدترین تخمین‌های خود نیز گمان نمی‌کردند انتفاضه‌ای رخ دهد و مردم فلسطین، از آن‌ها جلو بزنند.

یکی از خبرنگاران المانیتور اخیراً به بررسی این موضوع پرداخته که چرا حماس خواستار انتفاضه است. منبعی در جنبش حماس در این زمینه گفته که این جنبش، خواستار وقوع حرکتی در کرانه باختری است، اما ترجیح

می‌دهد خودش مستقیماً در آن دخالت نداشته باشد. این منبع مدعی است که حماس به طور موقت فعالیت‌های مسلحانه خود را متوقف کرده تا از سرکوب‌بیشتر انتفاضه توسط صهیونیست‌ها جلوگیری کند. البته این گفته چندان هم محل اعتماد نیست، زیرا حماس پس از جنگ اوت ۲۰۱۴ غزه، اقدامات نظامی خود علیه رژیم اسرائیل را عملاً متوقف کرده بود. افزون بر این، گفته می‌شود این جنبش علیه دیگر گروه‌هایی که قصد انجام عملیات راکتی علیه رژیم اسرائیل از غزه را داشته‌اند نیز موضع‌گیری کرده و مانع آن‌ها شده است. بر این اساس، گفته می‌شود که حماس، بیشتر مایل به دستیابی به یک توافق بلندمدت با رژیم اسرائیل است تا وارد شدن به یک درگیری مسلحانه جدید. به همین دلیل است که این جنبش با وجود تمایل به وقوع انتفاضه، علاقه‌ای به مشارکت در آن ندارد.

به عبارت دیگر، حماس اکنون خود را در وضعیتی دشوار می‌بیند. از یک سو، اگر نیروهای این جنبش فعلاً نه وارد انتفاضه شوند، رژیم اسرائیل

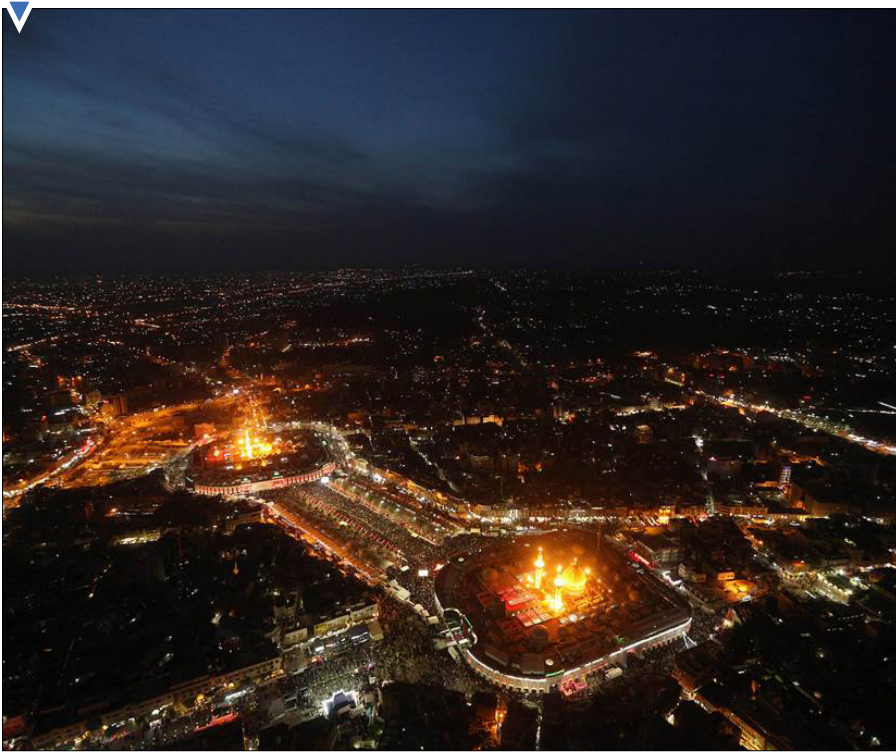
آن‌ها را مورد حمله قرار خواهد داد و از سوی دیگر، به عنوان یک «جنبش مقاومت»، نمی‌تواند در مقابل چنین تحولاتی بی‌تفاوت باشد. به همین دلیل، سیاستی که حماس اتخاذ کرده، عبارت است از موضع‌گیری‌های پر حرارت علیه رژیم اسرائیل و در عین حال، واگذار کردن اصل جریان به دیگران. به همین منوال، مقامات جنبش فتح نیز در وضعیت دشواری قرار گرفته‌اند؛ با این تفاوت که اوضاع برای آن‌ها‌ی حتی پیچیده‌تر و خطرناک‌تر است. اکنون تقریباً برای همه مشخص شده که تشکیلات خودگردان، حمایت مردمی را از دست داده است. از سوی دیگر، در صورتی که مقامات این تشکیلات تصمیم به سرکوب حرکت‌های مردمی بگیرند، باید هزینه شخصی و سیاسی گزافی بپردازند. بر همین اساس، می‌توان گفت هرچند انتفاضه جدید اساساً علیه رژیم اسرائیل جهت‌گیری شده، اما تا حدی به معنای مقاومت در مقابل تشکیلات خودگردان و مقامات ارشد آن، به ویژه شخص محمود عباس نیز هست.

به این ترتیب، در حالی که مقامات حماس توانسته‌اند به راه‌حلی میانه دست یافته و دستکم به طور لفظی از انتفاضه حمایت کنند، رهبران تشکیلات خودگردان حتی در همین حد نیز موفق نبوده‌اند. نیروهای شاخه نظامی جنبش فتح در ابتدا تلاش کردند تظاهراتی را در کرانه باختری ترتیب دهند، اما به سرعت مجبور شدند خود را با موضع عباس همسو نمایند. روز بازدهم اکتبر، عباس با رهبران شاخه نظامی فتح دیدار کرد و از آن‌ها خواست اوضاع را آرام کنند. مقامات تشکیلات خودگردان به خوبی می‌دانند که اگر جنبش فلسطینی‌ها از حالت اقدامات مجزا خارج شده و شکل تظاهرات‌های گسترده و درگیری‌های دسته‌جمعی به خود بگیرد، این تشکیلات به بحرانی دچار خواهد شد که نتیجه آن را هیچ‌کس نمی‌تواند پیش‌بینی کند. اما کمترین چیزی که می‌توان در چنین شرایطی انتظار آن را داشت، این است که تشکیلات خودگردان فروپاشد و یک رهبری مردمی جای آن را بگیرد. دستیاران عباس نگران آن هستند که آنچه مردم از آن‌ها به خاطر داشته‌باشند، همکاری امنیتی با رژیم اسرائیل و دور شدن از جنبش مردمی باشد.

در یورش جدید صهیونیست‌ها به صفوف آزادیخواهی فلسطینیان، دست کم یک نفر شهید و ۲۰۰ تن دیگر زخمی شدند.

نمای هوایی از حرم امام حسین (ع) در شب عاشورای حسینی در کربلا با حضور میلیون‌ها زائر امام سوم شیعیان جهان.

سربازان ارتش مکزیک در سیوداد خوارس پرچم این کشور را که در اثر وزش سالخورده‌ای که در لسبوس یونان به یک شدید باد آسیب دیده بود، پایین کشیدند. کودک پناهجو غذا می‌دهند.

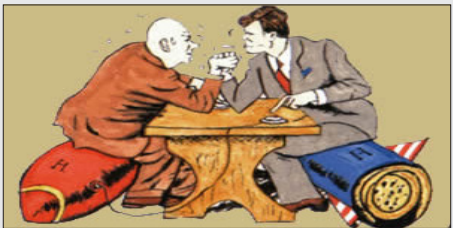
THE INDEPENDENT

بالا گرفتن جنگ قدرت در خاندان آل سعود

یک شاهزاده ناراضی سعودی اظهار داشته در حال حاضر، ۸ نفر از ۱۲ پسرزنده بنیانگذار عربستان، از زبکناری ملک سلمان از قدرت و جایگزینی وی با برادر ۷۳ ساله‌اش حمایت می‌کنند. این شاهزاده سعودی با اشاره به جنگ قدرت موجود در خاندان آل سعود، می‌گوید علما و طیف‌مذهبی مردم، احمد عبدالعزیز از برجسته‌ترین دهنده‌البت‌ه نه‌همه‌شان، بلکه ۷۵ درصد از آن‌ها، این شاهزاده‌ها را بیان اینکه برخوردار از حمایت علما برای دستگاه سلطنتی عربستان حائز اهمیت است، اشاره می‌کند در نظام عربستان سعودی تنها علما می‌توانند اختیار مذهبی و سیاسی را بر رهبران کشور تنفیذ کنند.

The Washington Post

شوروی در سال ۱۹۸۳ نگران حمله اتمی آمریکا بود

مقامات شوروی در سال ۱۹۸۳ نگران بودند با حمله هسته‌ای غافلگیرانه آمریکا روبرو شوند. یک گزارش اطلاعاتی فوق محرمانه در آمریکا که به تازگی منتشر شده، نشان می‌دهد تمرین‌های فرماندهی سلاح‌های هسته‌ای ناتو موجب این نگرانی در شوروی شد که این مانورها، پوششی برای حمله هسته‌ای غافلگیرکننده آمریکا باشد. شوروی نیز برای مقابله با این حمله احتمالی، اقدامات احتیاطی انجام داد. پاییز سال ۱۹۸۳ یکی از پر تنش‌ترین سال‌های جنگ سرد به‌شمار می‌رفت.

SPUTNIK

احتمال باز شدن پای چین به درگیری‌های سوریه

سیاستی که ترکیه در سوریه در پیش گرفته و برای اجرای اهداف خود در این کشور از ترک‌های اوغور چینی استفاده می‌کند، ممکن است سرانجام پای چین را نیز به بحران سوریه باز کند. اوایل سپتامبر امسال، برخی منابع خبری گزارش‌هایی را از تلاش ترکیه برای اوغور سازی استان حلب منتشر و اعلام کردند ترکیه تاکنون ۳۵۰ ترک اوغوری را از خاک خود به حلب منتقل کرده است. در همین راستا، ترکیه ۲۰ هزار شبه‌نظامی اوغوری را برای جنگ در سوریه آموزش نظامی داده است. برخی از اعضای بازداشتی داعش نیز به همکاری گسترده ترکیه و اوغورها در سوریه اذعان کرده‌اند.

AFP

ردپیشنهاد مسکو از سوی معارضین سوریه

شبه‌نظامیان مخالف دولت سوریه که از سوی غرب حمایت می‌شوند، ضمن اعلام مخالفت با پیشنهاد کمک روسیه برای مقابله با داعش، با درخواست مسکو برای برگزاری انتخابات جدید نیز مخالفت کردند. احمد سعود، سخنگوی یکی از گروه‌های معارض مورد حمایت غرب، می‌گوید: «روسیه در حال بمباران ارتش آزاد سوریه است و اکنون خواستار همکاری با ما است و این در شرایطی است که مسکو هنوز به اسد متعهد است. ما اصلاً روسیه را درک نمی‌کنیم.»